

Fathers and Sons: Gideon's War

Rachel Sharansky Danziger * January 23d 2023 * Houses, Divided: Families in Judges #3

1: Egypt – front and center

Judges 6:1-10

(1) Then the Israelites did what was offensive to the LORD, and the LORD delivered them into the hands of the Midianites for seven years. (2) The hand of the Midianites prevailed over Israel; and because of Midian, the Israelites provided themselves with refuges in the caves and strongholds of the mountains.^a (3) After the Israelites had done their sowing, Midian, Amalek, and the Kedemites would come up and raid them; (4) they would attack them, destroy the produce of the land all the way to Gaza, and leave no means of sustenance in Israel, not a sheep or an ox or an ass. (5) For they would come up with their livestock and their tents, swarming as thick as locusts; they and their camels were innumerable. Thus they would invade the land and ravage it.

(6) Israel was reduced to utter misery by the Midianites, and the Israelites cried out to the LORD.

(7) When the Israelites cried to the LORD on account of Midian, (8) the LORD sent a prophet to the Israelites who said to them, “Thus said the LORD, the God of Israel: I brought you up out of Egypt and freed you from the house of bondage. (9) I rescued you from the Egyptians and from all your oppressors; I drove them out before you, and gave you their land. (10) And I said to you, ‘I the LORD am your God. You must not worship the gods of the Amorites in whose land you dwell.’ But you did not obey Me.”

שופטים ו':א-י

(א) ויעשו בני־ישראל הרע בעיני ה' ויתגם ה' ביד־מדן שבע שנים: (ב) ותעזו יד־מדן על־ישראל מפני מדן עשו להם ו בני ישראל את־המנהרות אשר בהרים ואת־המערות ואת־המצודות: (ג) והיה אם־זרע ישראל ועלה מדן ועמלק ובני־קדם ועלו עליהם: (ד) ויחגו עליהם וישחיתו את־יבול הארץ עד־בואה עזה ולא־ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: (ה) כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם (יבאו) [ויבאו] כד־ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה:

(ו) וידל ישראל מאד מפני מדן ויזעקו בני־ישראל אלה': {פ}

(ז) ויהי כ־יזעקו בני־ישראל אלה' על אדות מדן: (ח) וישלח ה' איש נביא אל־בני ישראל ויאמר להם כה־אמר ה' ו אלקני ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: (ט) ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל־לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את־ארצם: (י) ואמרה לכם אני ה' אלוקיכם לא תיראו את־אלקני האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: {פ}

2. "This strength"

Judges 6:11-16

(11) An angel of the LORD came and sat under the terebinth at Ophrah, which belonged to Joash the Abiezrite. His son Gideon was then beating out wheat inside a winepress in order to keep it safe from the Midianites. (12) The angel of the LORD appeared to him and said to him, "The LORD is with you, valiant warrior!" (13) Gideon said to him, "Please, my lord, if the LORD is with us, why has all this befallen us? Where are all His wondrous deeds about which our fathers told us, saying, 'Truly the LORD brought us up from Egypt'? Now the LORD has abandoned us and delivered us into the hands of Midian!" (14) The LORD turned to him and said, "Go in this strength of yours and deliver Israel from the Midianites. I herewith make you My messenger." (15) He said to Him, "Please, my lord, how can I deliver Israel? Why, my clan is the humblest in Manasseh, and I am the youngest in my father's household." (16) The LORD replied, "I will be with you, and you shall defeat Midian to a man."

שופטים ו':י"א-ט"ז

(יא) וַיָּבֵא מַלְאָךְ ה' וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּעֹפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הַעֲזָרִי וַגִּדְעוֹן בְּנוֹ הִכֵּט חֲטִיִּם בְּגֵת לְהַנִּיס מִפְּנֵי מִדְיָן. (יב) וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאָךְ ה' וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה' עִמָּךְ גִּבּוֹר הַחַיִּל. (יג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בְּנִי אֲדוֹנָי וַיֵּשׁ ה' עִמָּנוּ וְלָמָּה מִצְאָתָנוּ כָּל־זֹאת וְאַיֶּה כָּל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֵעֲלָנוּ ה' וְעַתָּה נִטְשָׁנוּ ה' וַיִּתְּנוּ בְּכַף־מִדְיָן. (יד) וַיִּפֶן אֵלָיו ה' וַיֹּאמֶר לֶךְ בְּכַחַתְּךָ וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ. (טו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי אֲדוֹשֶׁם בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הֲנֵה אֶלְפֵי־הַדָּל בְּמִנְשֹׁה וְאַנְכִי הַצַּעִיר בְּבֵית אָבִי. (טז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה' כִּי אֵהִיָּה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד.

רד"ק על שופטים ו':י"א

(א) וישב תחת האלה. אינו ר"ל ישיבה כי אין נראים המלאכים בישיבה כי אם בעמידה כמו ומלאך ה' עומד והנה איש עומד לנגדו אלא ר"ל נתעכב שם תחת האלה עד שיפנה אליו גדעון וכאשר לא פנה אליו נראה אליו ויאמר לו ה' עמך וכן אנכי אשב עד שובך לשון עכבה וכן אשרי יושבי ביתך והדומי' להם ועשה זה המלאך שנתעכב שם ולא נראה אליו בתחילת בואו משל שהקדוש ברוך הוא נמצא להם לישראל בכל עת אם יפנו אליו ויקראוהו באמת ובדרש נתעכב שם עד שמצא לו זכות ואחר כן נראה לו אמרו יואש אביו היה חובט חטים אמר לו גדעון אבי זקן אתה הכנס לביתך ואני אהיה חובט שאם יבאו המדינים אין בך כח לנוס אמר המלאך קיימת מצות כבוד וראוי אתה שיגאלו בני על ידיך מיד וירא אליו מלאך ה' וגו' אמר לו גדעון ויש ה' עמנו וגו' אמש קראנו את ההלל והיה אבי מקראני בצאת ישראל ממצרים אם צדיקים היו אבותינו עשה לנו בזכותם ואם רשעים היו כשם שעשית להם נס כך עשה לנו נס אמר הקדוש ברוך הוא חייך כך למדת סניגוריא על בני כדאי אתה שאדבר עמך מיד ויפן אליו ה' ויאמר לך בכחך זה בכח זכות' שלמדת סניגוריא על בני ונכון הוא זה הדרש שנתן טעם לעכוב המלאך ולמה שאמר ויפן אליו:

3: Moses and Gideon

Exodus 3:1-12

(1) Now Moses, tending the flock of his father-in-law Jethro, the priest of Midian, drove the flock into the wilderness, and came to Horeb, the mountain of God. (2) A messenger of ה' appeared to him in a blazing fire out of a bush. He gazed, and there was a bush all aflame, yet the bush was not consumed. (3) Moses said, "I must turn aside to look at this marvelous sight; why doesn't the bush burn up?" (4) When ה' saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am." (5) And [God] said, "Do not come closer! Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground!" (6) and continued, "I am the God of your father's [house]—the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God. (7) And ה' continued, "I have marked well the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings... (10) Come, therefore, I will send you to Pharaoh, and you shall free My people, the Israelites, from Egypt." (11) But Moses said to God, "Who am I that I should go to Pharaoh and free the Israelites from Egypt?" (12) And [God] said, "I will be with you; that shall be your sign that it was I who sent you. And when you have freed the people from Egypt, you shall worship God at this mountain."

שמות ג': א'-י"ב

(א) ומִשֶׁה הִיָּה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ כִּתְנוּ מִדְּיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹקִים חֲרֵבָה: (ב) וַיֵּרָא מִלְאָכָה ה' אֵלָיו בְּלִבְת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה וַיֵּרָא וַהֲנִיחָה הַסִּנֵּה לְבַעַר בְּאֵשׁ וְהַסִּנֵּה אֵינָנו אֲכָל: (ג) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמִּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסִּנֵּה: (ד) וַיֵּרָא ה' כִּי סָר לְרֵאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹקִים מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה וַיֹּאמֶר מִשֶׁה מִשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: (ה) וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הַלֵּם שֶׁל־נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת־קֹדֶשׁ הוּא: (ו) וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹקֵי אָבִיךָ אֱלֹקֵי אַבְרָהָם אֱלֹקֵי יִצְחָק וְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מִשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהַבֵּיט אֶל־הָאֱלֹקִים: (ז) וַיֹּאמֶר ה' רְאֵה רְאִיתִי אֶת־עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו כִּי יִדְעִיתִי אֶת־מִכְאֲבוֹ... (ח) וְעַתָּה לְכוּ וְאַשְׁלַחְהוּ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: (י) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֶל־הָאֱלֹקִים מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶּךָ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: (יא) וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שֹׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹקִים עַל הַהָר הַזֶּה:

Rosh Hashanah 25b

And it says in another verse: **“Moses and Aaron among His priests, and Samuel among those who call His name;** they called upon the Lord, and He answered them” (Psalms 99:6). This verse equates Samuel to Moses and Aaron. In this manner, **the verse weighed three light ones of the world**, i.e., it considered the three less distinguished figures of Gideon, Samson, and Jephthah as equal to **three significant ones of the world**, Moses, Aaron, and Samuel, three of the greatest leaders of the Jewish people. This comes **to tell you** that **Jerubaal in his generation** is worthy of being treated **like Moses in his generation; Bedan in his generation is like Aaron in his generation;** and **Jephthah in his generation is like Samuel in his generation.**

ראש השנה כ"ה ב

וְאֹמֵר: "מִשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ," שְׁקֵל הַכְּתוּב שְׁלֹשָׁה קָלִי עוֹלָם כְּשִׁלְשָׁה חֲמוּרֵי עוֹלָם, לוֹמֵר לָךְ: יְרוּבַעַל בְּדוֹרוֹ — כְּמִשֶׁה בְּדוֹרוֹ, בְּדָן בְּדוֹרוֹ — כְּאַהֲרֹן בְּדוֹרוֹ, יִפְתָּח בְּדוֹרוֹ — כְּשְׁמוּאֵל בְּדוֹרוֹ.

4: A sign and a mission

Judges 6:17-24

(17) And he said to Him, “If I have gained Your favor, give me a sign that it is You who are speaking to me...(20) the angel of God said to him, “Take the meat and the unleavened bread, put them on yonder rock, and spill out the broth.” He did so. (21) The angel of the LORD held out the staff that he carried, and touched the meat and the unleavened bread with its tip. A fire sprang up from the rock and consumed the meat and the unleavened bread. And the angel of the LORD vanished from his sight... (24) So Gideon built there an altar to the LORD and called it Adonai-shalom.^c To this day it stands in Ophrah of the Abiezrites.

Judges 6:25-32

(25) That night the LORD said to him: “Take the young bull^a belonging to your father and another bull seven years old; pull down the altar of Baal which belongs to your father, and cut down the sacred post which is beside it. (26) Then build an altar to the LORD your God, on the level ground^a on top of this stronghold. Take the other bull and offer it as a burnt offering, using the wood of the sacred post that you have cut down.” (27) So Gideon took ten of his servants and did as the LORD had told him; but as he was afraid to do it by day, on account of his father’s household and the townspeople, he did it by night. (28) Early the next morning, the townspeople found that the altar of Baal had been torn down and the sacred post beside it had been cut down, and that the second bull had been offered on the newly built altar. (29) They said to one another, “Who did this thing?” Upon inquiry and investigation, they were told, “Gideon son of Joash did this thing!” (30) The townspeople said to Joash, “Bring out your son, for he must die: he has torn down the altar of Baal and cut down the sacred post beside it!” (31) But Joash said to all who had risen against him, “Do you have to contend for Baal? Do you have to vindicate him? Whoever fights his battles shall be dead by morning! If he is a god, let him fight his own battles, since it is his altar that has been torn down!” (32) That day they named him Jerubbaal, meaning “Let Baal contend with him, since he tore down his altar.”

שופטים ו:י"ז-כ"ד

(יז) ויאמר אליו אִם־נָא מִצָּאתִי חָן בְּעֵינֶיךָ וַעֲשֵׂיתָ לִּי אֹת שְׂאֵתָה מִדְּבַר עַמִּי... (כ) ויאמר אליו מִלֶּאֱהָהּ הָאֱלֹקִים קַח אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וְהִנַּח אֶל־הַסֶּלַע הַלֵּז וְאֶת־הַמֶּרְק שְׂפֹךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: (כא) וישלח מִלֶּאֱהָהּ ה' אֶת־קֶצֶה הַמִּשְׁעָנָה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיַּגַּע בַּבָּשָׂר וּבַמִּצּוֹת וַתֵּלַע הָאֵשׁ מִן־הַצּוּר וַתֹּאכַל אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וּמִלֶּאֱהָהּ ה' הִלָּה מֵעֵינָיו... (כד) ויִכֹּן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַה' וַיִּקְרָאֵלוֹ ה' שָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֵנּוּ בְּעֶפְרַת אֲבֵי הָעֹזְרִי: {ס}

שופטים ו:כ"ה-ל"ב

(כה) וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ ה' קַח אֶת־פְּרֵי־הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וּפְרֵי הַשֶּׁנִּי שְׁבַע שָׁנִים וְהַרְסֵתָ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וְאֶת־הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרֹת: (כו) וּבַיְלִית מִזְבֵּחַ לַה' אֱלֹקֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹן הַזֶּה בַּמַּעְרָכָה וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַפֶּה הַשֶּׁנִּי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת: (כז) וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים מֵעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה' וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרָא אֶת־בֵּית אָבִיו וְאֶת־אֲנָשֵׁי הָעִיר מַעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לַיְלָה: (כח) וַיִּשְׁכְּמוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה נִתְּץ מִזְבַּח הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו כָּרְתָה וְאֶת־הַפֶּה הַשֶּׁנִּי הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי: (כט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרָשׁוּ וַיִּבְקָשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה: (ל) וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאָשׁ הוֹצֵא אֶת־בְּנֵיךָ וְיָמַת כִּי נִתְּץ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו: (לא) וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ לְכָל אֲשֶׁר־עָמְדוֹ עָלָיו הָאֲתָם וְתָרִיבוּן לַבַּעַל אִם־אֲתָם תּוֹשִׁיעוֹן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב לוֹ יוֹמַת עַד־הַבֹּקֶר אִם־אֱלֹקִים הוּא יָרִיב לוֹ כִּי נִתְּץ אֶת־מִזְבַּחוֹ: (לב) וַיִּקְרָאֵלוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא יְרֻבָּעַל לֵאמֹר יָרִיב בּוֹ הַבַּעַל כִּי נִתְּץ אֶת־מִזְבַּחוֹ: {ס}

5: God's battle

Judges 7:5-6

(5) So he took the troops down to the water. Then the LORD said to Gideon, “Set apart all those who lap up the water with their tongues like dogs^e from all those who get down on their knees to drink.” (6) Now those who “lapped” the water into their mouths by hand numbered three hundred; all the rest of the troops got down on their knees to drink.

שופטים ז:ה-ו

(ה) ויִזְרַד אֶת־הָעָם אֶל־הַמַּיִם וַיֹּאמֶר ה' אֶל־גִּדְעוֹן כָּל־אֲשֶׁר־יִלֹּק בְּלִשׁוֹנוֹ מִן־הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יִלֹּק הַכֶּלֶב תִּצְיַג אוֹתוֹ לְבֹד וְכָל־אֲשֶׁר־יִכְרַע עַל־בְּרַכְיוֹ לְשִׁתּוֹת. (ו) וַיְהִי מִסְפַּר הַמְּלַקְקִים בְּיָדָם אֶל־פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכָל־יֵתֵר הָעָם כָּרְעוּ עַל־בְּרַכְיָהֶם לְשִׁתּוֹת מַיִם: {ס}

Judges 6:33-40

(33) All Midian, Amalek, and the Kedemites joined forces; they crossed over and encamped in the Valley of Jezreel. (34) The spirit of the LORD enveloped Gideon; he sounded the horn, and the Abiezrites rallied behind him. (35) And he sent messengers throughout Manasseh, and they too rallied behind him. He then sent messengers through Asher, Zebulun, and Naphtali, and they came up to meet the Manassites.

(36) And Gideon said to God, “If You really intend to deliver Israel through me as You have said— (37) here I place a fleece of wool on the threshing floor. If dew falls only on the fleece and all the ground remains dry, I shall know that You will deliver Israel through me, as You have said.” (38) And that is what happened. Early the next day, he squeezed the fleece and wrung out the dew from the fleece, a bowlful of water.

(39) Then Gideon said to God, “Do not be angry with me if I speak just once more. Let me make just one more test with the fleece: let the fleece alone be dry, while there is dew all over the ground.” (40) God did so that night: only the fleece was dry, while there was dew all over the ground.

שופטים ו:ל"ג-מ

(לג) וְכָל־מִדְיָן וְעַמְלֵק וּבְנֵי־קֶדָם נֶאֶסְפוּ יַחְדָּו וַיַּעֲבְרוּ וַיַּחֲנּוּ בְעַמְקֵי יִזְרְעֵאל: (לד) וַיְהִי ה' לְבָשָׂה אֶת־גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיִּזְעַק אַבְיֵעֶזֶר אַחֲרָיו: (לה) וּמְלֹאכִים שָׁלַח בְּכָל־מְנַשֶּׁה וַיִּזְעַק גַּם־הוּא אַחֲרָיו וּמְלֹאכִים שָׁלַח בְּאַשֶׁר וּבְזְבוּלוֹן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלוּ לִקְרֹאתָם:

(לו) וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹקִים אִם־יִשְׁפֹּךְ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (לז) הֲנִיָּה אֲנֹכִי מִצְיַג אֶת־גִּגְתֵּי הַצֹּמֵר בְּגֵרָתִי אִם טֹל יִהְיֶה עַל־הַגֹּזֵה לְבֹדָה וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ חֹרֵב וַיִּדְעוּתִי כִּי־תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (לח) וַיְהִי־כֵן וַיִּשְׁכַּם מִמַּחֲרַת וַיִּזֶר אֶת־הַגֹּזֵה וַיִּמָּץ טֹל מִן־הַגֹּזֵה מְלֹא הַסֶּפֶל מַיִם:

(לט) וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹקִים אֵל־יִחַר אַפִּי בִּי וְאִדְבַרְתָּ אֵךְ הַפַּעַם אֲנֹסָה נָא־רַק־הַפַּעַם בְּגֹזֵה יְהִי־נָא חֹרֵב אֶל־הַגֹּזֵה לְבֹדָה וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ יִהְיֶה־טֹל: (מ) וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים כֵּן בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי־חֹרֵב אֶל־הַגֹּזֵה לְבֹדָה וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ הָיָה טֹל: {פ}

6: A personal twist?

Judges 8:4-21

(11) Gideon marched up the road of the tent dwellers, up to east of Nobah and Jogbehah, and routed the camp, which was off guard. (12) Zebah and Zalmunna took to flight, with Gideon in pursuit. He captured Zebah and Zalmunna, the two kings of Midian, and threw the whole army into panic.

(13) On his way back from the battle at the Ascent of Heres, Gideon son of Joash (14) captured a boy from among the people of Succoth and interrogated him. The latter drew up for him a list of the officials and elders of Succoth, seventy-seven in number. (15) Then he came to the people of Succoth and said, "Here are Zebah and Zalmunna, about whom you mocked me, saying, 'Are Zebah and Zalmunna already in your hands,^a that we should give your famished men bread?'" (16) And he took the elders of the city and, [bringing] desert thorns and briers, he punished the people of Succoth with them. (17) As for Penuel, he tore down its tower and killed the townspeople.

(18) Then he asked Zebah and Zalmunna, "Those men you killed at Tabor, what were they like?"^f "They looked just like you," they replied, "like sons of a king." (19) "They were my brothers," he declared, "the sons of my mother. As the LORD lives, if you had spared them, I would not kill you."

(20) And he commanded his oldest son Jether, "Go kill them!" But the boy did not draw his sword, for he was timid, being still a boy.

(21) Then Zebah and Zalmunna said, "Come, you slay us; for strength comes with manhood." So Gideon went over and killed Zebah and Zalmunna, and he took the crescents that were on the necks of their camels.

שופטים ח:ד-כ"א

(יא) ויעל גדעון דרך השכונני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויה' את-המחנה והמחנה הנה בטח. (יב) וינסו זבח וצלמנע וירדה אחריהם וילכד את-שני מלכי מדן את-זבח ואת-צלמנע וכל-המחנה החריד.

(יג) וישב גדעון בן-יואש מן-המלחמה מלמעלה החרס. (יד) וילכד-נער מאנשי סכות וישאלהו וכתב אליו את-שרי סכות ואת-זקניה שבעים ושבעה איש. (טו) ויבא אל-אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר ה'כף זבח וצלמנע עתה בידי כני נתן לאנשיה היעפים לחם. (טז) ויקח את-זקני העיר ואת-קוצי המדבר ואת-הברקנים וידע בהם את אנשי סכות. (יז) ואת-מגדל פנואל נתץ ויהרג את-אנשי העיר.

(יח) ויאמר אל-זבח ואל-צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוהו כמוהם אחד כתאר בני המלך. (יט) ויאמר אתני בני-אמי הם חיה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם.

(כ) ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא-שלה הנער חרבו כי ירא כי עודגו נער.

(כא) ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע-בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את-זבח ואת-צלמנע ויקח את-השחרנים אשר בצוארי גמליהם. {פ}

7: Sources, tools, and dynasties

Judges 8:22-23

(22) Then the men of Israel said to Gideon, “Rule over us—you, your son, and your grandson as well; for you have saved us from the Midianites.” (23) But Gideon replied, “I will not rule over you myself, nor shall my son rule over you; the LORD alone shall rule over you.”

שופטים ח': כ"ב-כ"ג

(כב) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-גִּדְעוֹן מִשְׁלֵ-
בְנוֹ גַם-אַתָּה גַם-בְּנֶה גַם בְּוֶבְנֶה כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ
מִיַּד מִדְיָן. (כג) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לֹא-
אֶמְשַׁל אֲנִי בְכֶם וְלֹא-יִמְשַׁל בְּנִי בְכֶם ה'
יִמְשַׁל בְּכֶם.

Judges 8:24-27

(24) And Gideon said to them, “I have a request to make of you: Each of you give me the earring he received as booty.” (They had golden earrings, for they were Ishmaelites.) (25) “Certainly!” they replied. And they spread out a cloth, and everyone threw onto it the earring he had received as booty. (26) The weight of the golden earrings that he had requested came to 1,700 shekels of gold; this was in addition to the crescents and the pendants and the purple robes worn by the kings of Midian and in addition to the collars on the necks of their camels. (27) Gideon made an ephod of this gold^h and set it up in his own town of Ophrah. There all Israel went astray after it, and it became a snare to Gideon and his household.

שופטים ח': כ"ד-כ"ז

(כד) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן אֶשְׂאֲלֶה מִכֶּם
שְׂאֲלָה וּתְנוּ-לִי אִישׁ נֶזֶם שֶׁלָּלוּ כִּי-נִזְמִי
זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם. (כה)
וַיֹּאמְרוּ נָתַן וְנָתַן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת-הַשְּׂמָלָה
וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֶזֶם שֶׁלָּלוּ. (כו) וַיְהִי
מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶלְפָּה וּשְׁבַע-
מֵאוֹת זָהָב לְבָד מִזֶּה-הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטִיפּוֹת
וּבְגָדֵי הָאֲרָגְמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְיָן וּלְבַד מִן-
הַעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאֲרֵי גְמְלֵיהֶם. (כז)
וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִּדְעוֹן לְאֶפֹּד וַיִּצַּג אוֹתוֹ
בְּעִירוֹ בְּעֹפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו
שָׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ.

Judges 8:29-35

(29) So Jerubbaal son of Joash retired to his own house. (30) Gideon had seventy sons of his own issue, for he had many wives. (31) A son was also born to him by his concubine in Shechem, and he named him Abimelech. (32) Gideon son of Joash died at a ripe old age, and was buried in the tomb of his father Joash at Ophrah of the Abiezrites. (33) After Gideon died, the Israelites again went astray after the Baalim, and they adopted Baal-berith as a god. (34) The Israelites gave no thought to the LORD their God, who saved them from all the enemies around them. (35) Nor did they show loyalty to the house of Jerubbaal-Gideon in return for all the good that he had done for Israel.

שופטים ח': כ"ט-ל"ה

(כט) וַיֵּלֶךְ יִרְבֵּעֵל בְּוַיּוֹאֵשׁ וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ. (ל)
וַיִּגְדְּעוֹן הָיוּ שְׁבַעִים בָּנִים יֶצְאֵי יֶרְכּוֹ כִּי-נָשִׁים
רַבּוֹת הָיוּ לוֹ. (לא) וַפִּילְגָשׁוֹ אֲשֶׁר בְּשָׂכְם
יָלְדָה-לוֹ גַם-הָיָא בֵן וַיִּשֶׁם אֶת-שְׁמוֹ אַבְיִמֶלֶךְ.
(לב) וַיָּמָת גִּדְעוֹן בְּוַיּוֹאֵשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר
בְּקִבְרֵ יוֹאֵשׁ אָבִיו בְּעֹפְרָה אַבְי הַעֲזֹרִי. {פ}
(לג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן וַיִּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּזְנוּ אַחֲרָי הַבְּעֻלִים וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם בְּעַל בְּרִית
לְאֱלֹקִים. (לד) וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-ה'
אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיַּד כָּל-אֲבִיבֵיהֶם
מִסְבִּיב. (לה) וְלֹא-עָשׂוּ חֶסֶד עִם-בֵּית יִרְבֵּעֵל
גִּדְעוֹן כְּכָל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם-יִשְׂרָאֵל. {פ}